

Izbrane misli iz Pavlovih pisem (Za oratorij 2008: Odpri oči!)

Iz Pisma Galačanom

Čudim se, da se od tistega, ki vas je poklical po Kristusovi milosti, tako hitro obračate k nekemu drugemu evangeliju, ki pa ni drug evangelij, pač pa so nekateri, ki vas begajo in hočejo Kristusov evangelij postaviti na glavo (Gal 1, 6-7).

Koga si namreč skušam dobiti na svojo stran, ljudi ali Boga? Si mar prizadevam, da bi ugajal ljudem? Ko bi še hotel ugajati ljudem, ne bi bil Kristusov služabnik (Gal 1, 10).

Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe (Gal 2, 19-20).

Vi vsi ste namreč po veri v Kristusa Jezusa Božji sinovi. Kajti vsi, ki ste bili krščeni v Kristusa, ste oblekli Kristusa (Gal 3, 26).

Ko pa je nastopila polnost časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, rojenega pod postavo, da bi odkupil tiste, ki so bili pod postavo, da bi mi prejeli posinovljenje. Ker pa ste sinovi, je Bog poslal v naša srca Duha svojega Sina, ki vpije: »Aba, Oče!« Potemtakem nisi več suženj, temveč sin, če pa si sin, si tudi dedič po Bogu (Gal 4, 4-7).

Tisti, ki iščete opravičenje v postavi, nimate nič več skupnega s Kristusom: odpadli ste od milosti. Po Duhu, iz vere, pričakujemo upanje pravičnosti, saj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza ne neobreza, marveč vera, ki deluje po ljubezni (Gal 5, 4-6).

Vi ste namreč poklicani k svobodi, bratje. Le da vam svoboda ne bo pretveza za meso, temveč služite drug drugemu po ljubezni. Saj je celotna postava izpolnjena v eni zapovedi, namreč: *Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe* (Gal 5, 13-14).

Nosite bremena drug drugemu in tako boste izpolnili Kristusovo postavo (Gal 6, 2).

Ne naveličajmo se, ko delamo dobro; kajti če se ne utrudimo, bomo ob svojem času želi (Gal 6, 9).

Iz Pisma Filipljanom

Zahvaljujem se svojemu Bogu, kadar koli se vas spominjam (Flp 1, 3).

Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa (Flp 1, 6).

Da se le, pa naj bo na kakršen koli način že, iz preračunljivosti ali v resnici, oznanja Kristus (Flp 1, 6).

Živeti je zame Kristus in umreti dobiček (Flp 1, 21).

Vsak jezik naj izpove, da je Jezus Kristus Gospod (Flp 2, 11).

Vse delajte brez godrnjanja in preračunljivosti, da boste neoporečni in nepokvarjeni, brezgrajni Božji otroci sredi sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim žarite na svetu kakor zvezde (Flp 2, 14-15).

Sicer pa, bratje moji, veselite se v Gospodu (Flp 3, 1).

Toda kar je bilo zame dobiček, to sem zaradi Kristusa začel imeti za izgubo. Še več, za izgubo imam vse zaradi vzvišenosti spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi si prislužil Kristusa (Flp 3, 7-8).

Ne, kakor da bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvojil, ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus (Flp 3, 12).

Naša domovina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa (Flp 3, 20).

Moji ljubi in tako zaželeni bratje, moje veselje in moj venec, stojte trdno v Gospodu, kakor sem vam rekel, ljubi (Flp 4, 1).

Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem. Gospod je blizu (Flp 4, 4-5).

Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu (Flp 4, 6-7).

Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih (Flp 4, 8).

Kar ste se od mene naučili, prejeli, slišali in videli, to delajte. In Bog miru bo z vami (Flp 4, 9).

Znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč (Flp 4, 12-13).

Iz 1. In 2. Pisma Korinčanom

»Vedno se za vas zahvaljujem svojemu Bogu« (1 Kor 1,4).

»Zvest je Bog, ki vas je poklical v občestvo s svojim Sinom Jezusom Kristusom, našim Gospodom« (1 Kor 1,9).

»Kristus je Božja moč in Božja modrost« (1 Kor 1,24).

»Vse je vaše, vi Kristusovi, Kristus pa Božji« (1 Kor 3,22-23).

»Vse delajte v Božjo slavo« (1 Kor 10,31).

»Postanite moji posnemovalci, kakor sem jaz Kristusov« (1 Kor 11,1).

»Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen« (1 Kor 13, 13).

»Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje« (1 Kor 13,4).

»Ljubezen nikoli ne mine« (1 Kor 13,8).

»Potrudite se, da boste obilno koristili pri izgrajevanju Cerkve« (1 Kor 14,12).

»Stojte trdni v veri« (1 Kor 16,13).

»Pri vas naj se vse dela iz ljubezni« (1 Kor 16,14).

»Očitno ste Kristusovo pismo, za katero skrbimo mi in ki ni pisano s črnilom, temveč z Duhom živega Boga« (2 Kor 3,3).

»Iz teme bo zasvetila luč« (2 Kor 4,6).

»Velika je moja zaupnost do vas, zelo sem ponosen na vas. Pri vsej svoji stiski sem poln tolažbe in moje veselje prekipeva« (2 Kor 7,4)

»Moja beseda in moje oznanilo nista bila v prepričevalnih besedah modrosti, temveč sta se izkazala Duh in moč, zato da vaša vera ne bi temeljila na človeški modrosti, ampak na Božji moči« (2 Kor 2, 4-5).

Iz Pisma Titu

»Ti sam bodi v vsem zgled za dobra dela. Pri poučevanju pokaži nepopačenost, dostojanstvo, zdravo in neoporečno besedo, da bo nasprotnik osramočen, ker ne bo mogel o nas reči nič slabega« (Tit 2,7-8).

»Ko pa sta se pojavili dobrota in človekoljubnost Boga, našega odrešenika, nas je rešil, a ne zaradi del pravičnosti, ki bi jih storili mi, marveč po svojem usmiljenju, s kopeljo prerojenja in prenovitve po Svetem Duhu« (Tit 3,4-5).

»Zanesljiva je ta beseda. Zato hočem, da nenehno poudarjaš, naj si tisti, ki verujejo v Boga, prizadevajo, da se bodo posvečali dobrim delom. To je dobro in ljudem koristno« (Tit 3, 8).

Iz 1. In 2. Pisma Timoteju

»Hvaležen sem našemu Gospodu Kristusu Jezusu, ki mi je dal moč: s tem da me je postavil v službo, me je namreč imel za vrednega zaupanja, čeprav sem bil prej bogokletnik, preganjalec in nasilnež. Vendar se me je usmilil, ker sem delal v neveri, iz nevednosti - in milost našega Gospoda je bila izredno bogata, z njo pa v Kristusu Jezusu vera in ljubezen« (1 Tim 1, 12-14).

»Usmilil se me je zato, da bi Kristus Jezus najprej na meni pokazal vso potrpežljivost za zgled tistim, ki bodo verovali vanj - za večno življenje« (1 Tim 1, 16).

»Bog je namreč samo eden. Samo eden je tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus, on, ki je sam sebe dal v odkupnino za vse, pričevanje ob svojem času« (1 Tim 2, 5-6).

»Kajti vse, kar je ustvaril Bog, je dobro in ničesar ne smemo zametavati, le da to uživamo z zahvaljevanjem. Saj vse posvečuje Božja beseda in molitev« (1 Tim 4, 4-5).

»Res je prava pobožnost velik dobiček, a le za tistega, ki je zadovoljen z najnujnejšim. Ničesar namreč nismo prinesli na svet, zato tudi ne moremo ničesar odnesti. Bodimo torej zadovoljni s tem, da imamo živež in obleko« (1 Tim 6, 6-8).

»Prizadevaj si za pravičnost, pravo pobožnost, za vero, ljubezen, stanovitnost in krotkost. Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju« (1 Tim 6, 11b-12a).

»Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti. Nikar se torej ne sramuj pričevanja za našega Gospoda« (2 Tim 1, 7-8a).

»Zato pa, moj otrok, bodi močan v milosti, ki je v Kristusu Jezusu. 2 Tim 2, 1

»Toda trdni Božji temelj stoji in ima tale pečat: Gospod pozna svoje in: »Naj odstopi od krivice vsak, kdor kliče Gospodovo ime« (2 Tim 2, 19).

»Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti, da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo« (2 Tim 3, 16-17).

»Oznanjuj besedo, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliščinah. Prepričaj, grajaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in poučevanjem« (2 Tim 4, 2).

»Gospod me bo osvobodil vsakega zlega dejanja in rešil v svoje nebeško kraljestvo. Njemu slava na veke vekov! Amen« (2 Tim, 4, 18).

»Gospod naj bo s tvojim duhom. Milost z vami« (2 Tim 4, 22)!

Iz Pisma Rimljanom

»Najprej se po Jezusu Kristusu zahvaljujem svojemu Bogu za vas vse, ker gre glas o vaši veri po vsem svetu« (Rim 1,8).

»Bog bo vsakemu povrnil po njegovih delih« (Rim 2, 6).

»Blagor človeku, ki mu Gospod ne prišteva greha« (Rim 4,8).

»Upanje pa ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan« (Rim 5,5).

»Kajti, kar je umrlo, je umrlo zaradi greha enkrat za vselej, kar pa živi, živi Bogu« (Rim 6,10).

»Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: »Aba, Oče!« (Rim 8,15)

»Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi zdihi« (Rim 8,26).

»Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga vse pripomore k dobremu, namreč njim, ki so bili poklicani po njegovem načrtu« (Rim 8,28).

»Tiste, ki jih je vnaprej določil, je tudi poklical; in tiste, ki jih je poklical, je tudi opravičil; tiste pa, ki jih je opravičil, je tudi poveljal« (Rim 8,30).

»Če je Bog za nas, kdo je zoper nas?« (Rim 8,31).

»Bog ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril?« (Rim 8,32).

»Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč?« (Rim 8,35).

»Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil« (Rim 8,37).

»Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu« (Rim 8,38-39).

»Toda kako naj Gopoda kličejo, če niso verovali vanj? In kako naj verujejo, če niso slišali o njem? In kako naj slišijo o njem, če ni oznanjevalca? In kako naj oznanjajo, če niso bili poslani?« (Rim 10,14-15).

»In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno« (Rim 12,2).

»Imamo različne milostne darove, pač po milosti, ki nam je bila dana. Če ima kdo dar preroštva, naj ga uporablja v skladu z vero. Kdor ima dar služenja, naj ga uporablja za služenje. Kdor ima dar učenja, naj uči. Kdor ima dar spodbujanja, naj spodbuja. Kdor daje, naj daje širokosrčno. Kdor je predstojnik, naj ga odlikuje vestnost. Kdor izkazuje usmiljenje, naj to dela z veseljem« (Rim 12,6-8).

»Ljubezen naj bo brez hinavščine. Odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega. Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo. Tekmujte v medsebojnem spoštovanju. Ne popuščajte v vnemi, temveč bodite goreči v duhu, služite Gospodu« (Rim 12,9-11).

»Blagoslavlajte tiste, ki vas preganjajo, blagoslavlajte in ne preklinjajte jih« (Rim 12,14).

»Veselite se s tistimi, ki se veselijo, in jokajte s tistimi, ki jočejo« (Rim 12,15).

»Nikomur ne vračajte hudega s hudim. Pred vsemi ljudmi skušajte skrbeti za dobro« (Rim 12,17).

»Poleg tega poznate čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudite iz spanja, zdaj je naša rešitev bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli« (Rim 13,11).

»Vsak izmed nas naj skuša ugoditi bližnjemu, in sicer v njegovo dobro in njegovo izgraditev« (Rim 15,2).

»Bog potrpežljivosti in tolažbe pa vam daj, da bi bili med seboj istih misli, v skladu z Jezusom Kristusom, in da bi z enim srcem in kakor iz enih ust slavili Boga in Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa« (Rim 15,5-6).

»Bog upanja pa naj vas napolni z vsem veseljem in mirom v verovanju, da bi bili v moči Svetega Duha polni upanja« (Rim 15,13).

Iz Pisma Efežanom

»Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v nebesih v Kristusu blagoslovil z vsakršnim duhovnim blagoslovom: pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep njegove volje« (Ef 1, 3–4).

»V njem, po njegovi krvi imamo odkupitev, odpuščanje prestopkov po bogastvu njegove milosti. To milost je obilno razlil na nas, z vso modrostjo in razumnostjo« (Ef 1, 7–8).

»Slišal sem o vaši veri v Gospoda Jezusa in ljubezni do vseh svetih« (Ef 1, 15).

»In vse je *položil pod njegove noge*, njega pa postavil čez vse kot glavo Cerkvi, ki je njegovo telo, polnost njega, ki v vsem vse izpolnjuje« (Ef 1, 22–23).

»Sezidani ste na temelju apostolov in prerokov. Vogalni kamen pa je sam Kristus Jezus, v katerem se zedinja celotna zgradba, tako da raste v svet tempelj v Gospodu. Vanj se z drugimi tudi vi vzdavate za Božje bivališče v Duhu« (Ef 2, 20–22).

»Zato upogibam svoja kolena pred Očetom, po katerem se imenuje vsakršno očetovstvo v nebesih in na zemlji, naj vam dá po bogastvu svojega veličastva, da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku« (Ef 3, 14–16).

»En Gospod, ena vera, en krst: en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh« (Ef 4, 5–6).

»Vsakomur izmed nas pa je bila dana milost po meri Kristusovega daru. Zato je rečeno: *Povzpel se je na višavo, ulete peljal ujetnike, dal je darove ljudem*« (Ef 4, 7–8).

»Zato opustite laž in *govorite resnico vsak s svojim bližnjim*, saj smo med seboj deli enega telesa. *Jezite se, a nikar ne grešite; sonce naj ne zaide nad vašo jezo*« (Ef 4, 25–27)

»Nobena umazana beseda naj ne pride iz vaših ust, marveč le dobra, da bi bila ob potrebi v izgrajevanje, da bi podelila milost tistim, ki poslušajo« (Ef, 4, 29).

»Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu« (Ef 4, 32).

»Posnemajte torej Boga, saj ste njegovi ljubljene otroci, in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus vzljubil nas in je daroval sam sebe za nas kot blago dišečo daritev in žrtev Bogu« (Ef 5, 1–2).

»Skrbno torej pazite, kako živite, ne kot nemodri, ampak kot modri« (Ef 5, 15).

»Otroci, ubogajte svoje starše v Gospodu, kajti tako je prav. *Spoštuj očeta in mater* – to je prva zapoved z obljubo: *da ti bo dobro in boš dolgo živel na zemlji*. In vi, očetje, ne jezite svojih otrok, temveč jih vzgajajte v Gospodovi vzgoji in opominjanju« (Ef 6, 1–4).

»Predvsem pa vzemite ščit vere; z njim boste mogli pogasiti vse ognjene puščice hudega« (Ef, 6, 16).

Pogoji uporabe:

Gradivo lahko uporabljate za delo v skupinah, pod pogojem, da ne gre za komercialno uporabo. Za te namene ga lahko prosto reproducirate in predelujete, vendar morate pri tem navesti avtorja originalnega gradiva. Brez dovoljenja gradiva ni dovoljeno objaviti v tiskanih, elektronskih ali katerih koli drugih medijih.

Opomba: Avtor (trenutno) ni znan. Če se prepoznate kot avtor, prosimo pišite na gradiva@oratorij.net.